

Aksesoria łucznicze i materiały dokumentacyjno-fotograficzne dotyczące historii polskiego łucznictwa sportowego ze zbiorów Muzeum Archeologiczno-Historycznego w Stargardzie

Piotr Tarnawski

Stargard

p.tarnawski@muzeum-stargard.pl

Abstrakt

W 2016 r. MAH w Stargardzie otrzymało w darze akcesoria łucznicze i materiały dokumentacyjno-fotograficzne związane z historią polskiego łucznictwa sportowego. Obiekty te dotyczą bezpośrednio trzech łuczniczek: Ireny Kondrackiej, Marii Kondrackiej i Janiny Kurkowskiej-Spychajowej. Większość z nich pochodzi z okresu po 1945 r.

Abstract

In 2016 archery equipment and documentary and photographic material concerning the history of Polish sports archery were donated to the Archeological and Historical Museum in Stargard. The objects are relevant directly to three archers: Irena Kondracka, Maria Kondracka and Janina Kurkowska-Spychajowa. Most of the artefacts date back to the period after 1945.

Słowa kluczowe

sport, łucznictwo, Irena Kondracka, Maria Kondracka, Janina Kurkowska-Spychajowa

Keywords

sport, archery, Irena Kondracka, Maria Kondracka, Janina Kurkowska-Spychajowa

Jednym z darów, które Muzeum Archeologiczno-Historyczne w Stargardzie otrzymało w 2016 r. był zespół pamiątek związanych z zawodniczkami sportowymi: Ireną Kondracką, Marią Kondracką i Janiną Kurkowską-Spychajową. Ich dyscypliną sportową było łucznictwo. Nie wszystkie łuczniczki były bezpośrednio związane ze Stargardem. Omawiany zbiór znajdował się u mieszkającej w Stargardzie I. Kondrackiej. Do MAH w Stargardzie przekazała je osoba prywatna związana z rodziną tej zawodniczki.

Ze względu na zawartość kolekcja została podzielona. Łuk, strzały łucznicze, kołczan z przypinkami oraz nagrody sportowe zostały wpisane do ksiąg inwentarzowych muzealiów historii i sztuki, natomiast fotografie, dyplomy, artykuły prasowe oraz materiały osobiste zostały przyjęte do Archiwum Pamięci Świadków i Świadectw Historii¹.

Początki łuku jako przedmiotu służącego do polowań i walk mogą sięgać górnego paleolitu. Rysunki naskalne przedstawiające łuczników są uznawane za pierwsze dowody istnienia form aktywności fizycznej na świecie². Natomiast powstanie łucznictwa sportowego datuje się na 2. poł. XVIII w., kiedy powstało w Anglii Towarzystwo Miłośników Łucznictwa, które w 1847 r. otrzymało przymiotnik Królewskie. Rozwój i organizacja łucznictwa sportowego w Polsce przypadły na lata 20. XX w. Pierwszy polski podręcznik do tej dyscypliny napisał członek Związku Strzeleckiego (ZS) por. Apoloniusz Zarychta. Związek ten od 1921 r., zajmował się organizacją oraz opracowywaniem planów i programów dla sportów strzeleckich³. Był pierwszym stowarzyszeniem propagującym sport łuczniczy w kraju⁴. W 1927 r. powstał Polski Związek Łuczniczy⁵ (PZŁucz.), a jego pierwszym prezesem został Władysław Giżycki. W 1928 r. istniało 36 klubów sportowych z sekcjami łuczniczymi⁶. Z Polską związane jest również utworzenie Międzynarodowej Federacji Łuczniczej. We Lwowie w 1931 r. odbył się kongres międzynarodowy poprzedzający powstanie tej federacji, a jej pierwszym prezesem został kpt. Mieczysław Fularski. Tamże, w tym samym roku, odbyły się pierwsze mistrzostwa świata w łucznictwie. Na nowożytnych igrzyskach olimpijskich łucznictwo debiutowało w 1900 r. i przetrwało do olimpiady w Antwerpii w 1920 r.⁷ Do programu olimpijskiego tę dyscyplinę sportową przywrócono w Monachium w 1972 r.

Pośród wspomnianych łuczniczek najbardziej znaną w Polsce i na świecie jest Janina Kurkowska-Spychajowa (1901-1979) (ryc. 1). Uważana za jedną z najlepszych zawodniczek w polskim sporcie w dwudziestoleciu międzywojennym⁸. Brała ona udział w opisanych wyżej początkach łucznictwa sportowego w Polsce oraz na świecie. Uczestniczyła w ukonstytuowaniu się Międzynarodowej Federacji Łuczniczej, w 1936 r. została wiceprezesem PZŁucz.⁹ oraz angażowała się w jego reaktywowanie po zakończeniu II wojny światowej. Znalazła się wtedy jako członek w pierwszym zarządzie Związku powołanym 25 kwietnia 1946 r.¹⁰ J. Kurkowska-Spychajowa odnosiła liczne sukcesy sportowe jako zawodniczka. Wielokrotna mistrzyni Polski i świata, indywidualnie i w zespole, wielokrotna rekordzistka świata i Polski. Zwycięstwa te odnosiła zarówno przed II wojną światową, jak i w okresie powojennym. Swoje starty rozpoczęła w 1927 r., zakończyła pod koniec lat 50. XX w. Przed wojną

¹ Jest to projekt prowadzony przez MAH w Stargardzie od 2009 r. W Archiwum Pamięci gromadzone są materiały dotyczące osób i zdarzeń bezpośrednio lub pośrednio związanych ze Stargardem lub ziemią stargardzką.

² Lipoński 2012, 24.

³ Zawisłański 1989, 11.

⁴ Zarychta 1926, 11.

⁵ Łucznictwo 2002, 5.

⁶ PZŁ 2012, 4.

⁷ Łucznictwo 2002, 6; History of World Archery.

⁸ Drozdek-Malolepsza 2016b, 89.

⁹ Drozdek-Malolepsza 2016a, 47.

¹⁰ PZŁ 2012, 5.

startowała w barwach KS Rodzina Wojskowa Warszawa¹¹ oraz SSŁ PKO Warszawa, po wojnie reprezentowała Syrenę Warszawa. Była współautorką podręcznika pt. *Szermierka, łucznictwo, strzelanie* wydane w 1935 r.¹² W czasie wojny była żołnierzem Armii Krajowej, po Powstaniu Warszawskim przebywała w Pruszkowie i stamtąd została wywieziona na roboty przymusowe do Wiednia¹³, po wojnie była członkiem Polskiego Związku Byłych Więźniów w Szwecji¹⁴. Zmarła w Szwecji, dokąd przeprowadziła się prawdopodobnie w latach 50. XX w. Według relacji osoby przekazującej materiały do MAH w Stargardzie do uprawiania łucznictwa M. Kondracką i I. Kondracką namówiła właśnie J. Kurkowska-Spychajowa, która była ich ciocią.

Maria Kondracka (zm. 1988) (ryc. 2) była zawodniczką warszawskich klubów sportowych „Ogniwo”, „Sparta” i „Syrena”. Była pierwszą mistrzynią Polski po II wojnie światowej (1949 r.). Ten tytuł zdobywała w latach 1949-1954, a medale mistrzostw Polski przynajmniej do 1956 r. Pracowała w Ministerstwie Handlu Zagranicznego¹⁵.

Irena Kondracka (ryc. 3) przybyła na Pomorze Zachodnie z województwa białostockiego, prawdopodobnie w latach 1945-1950. Była zawodniczką „Ogniwa” Szczecin i ZS „Sparta” Szczecin. Startowała w zawodach sportowych przynajmniej w latach 1950-1960, m.in. uczestniczyła w łuczniczych mistrzostwach Polski. Podczas jednych z nich, we Wrocławiu w 1954 r., zdobyła II vice-mistrzostwo Polski. Warto dodać, że były to mistrzostwa, w których wystąpiły opisywane łuczniczki, a każda z nich uzyskała wtedy miejsce na podium. Brała udział także w zawodach oraz meczach okręgowych i międzyokręgowych. Pracowała w Miejskich Zakładach Kanalizacji i Wodociągów w Szczecinie¹⁶.

Spśród materiałów włączonych do Archiwum Pamięci największą ilość stanowią fotografie związane z zawodniczkami oraz uprawianą przez nie dyscypliną sportową. Najczęściej przedstawiają one panie podczas zawodów sportowych (indywidualnie oraz razem w trójkę), obozów sportowych i treningów (ryc. 4). Najstarsze z nich dotyczą J. Kurkowskiej-Spychajowej i można je datować na lata 30. XX w. (ryc. 5). Najmłodsze fotografie o charakterze prywatnym pokazujące tę łuczniczkę pochodzą z końca lat 70. XX w. Poza fotografiami są pocztówki adresowane do J. Kurkowskiej-Spychajowej oraz jej karykatura, fragment gazety z artykułem o J. Kurkowskiej-Spychajowej (*Przegląd Sportowy*, 24.09.1957 r.), anonse prasowe z kondolencjami po śmierci J. Kurkowskiej-Spychajowej (*Przegląd Sportowy*, 1979 r.) oraz M. Kondrackiej (*Życie Warszawy, Przegląd Sportowy*, 1989 r.). Oprócz tego są dokumenty: zwolnienie

¹¹ Stowarzyszenie Rodzina Wojskowa powstało w 1925 r. Integrowało członków rodzin kadry wojskowej. Jego głównym celem była działalność kulturalno-oświatowa, wychowawcza oraz proobronna. W ramach towarzystwa, ale jednak z dużą autonomią, działał wielosekcyjny Klub Sportowy Rodzina Wojskowa. W sekcji łuczniczej tego klubu J. Kurkowska-Spychajowa rozpoczęła karierę sportową. Por. Dziemianko 2008, 72; Chmiel 2017, 82.

¹² Zawisłański 1989, 314.

¹³ Archiwum Pamięci, RiW, 161; Janina Kurkowska-Spychajowa (1901-1979). Sylwetka multimedalistki MŚ w łucznictwie, wielkiej patriotki i nieznannej legendy polskiego sportu.

¹⁴ Funkcjonujący do dziś Związek o charakterze niepodległościowym założony przez emigrantów polskich w Szwecji 30 sierpnia 1946 r. Jego członkami byli więźniowie polityczni związani w czasie II wojny światowej z Armią Krajową i Polskim Państwem Podziemnym. Zajmował się m. in. działalnością wydawniczą, prowadził także archiwum niepodległościowe. Członkowie tej organizacji wchodzili w skład Rady Uchodźstwa Polskiego w Szwecji utrzymującej kontakty z Rządem Rzeczypospolitej Polskiej na uchodźstwie. Por. Taby zachować pamięć o ludziach i ich czynach; Rada Uchodźstwa Polskiego OPON; Szwecja.

¹⁵ Archiwum Pamięci, RiW, 161.

¹⁶ Archiwum Pamięci, RiW, 161.

z pracy dla celów sportowych dla I. Kondrackiej (1957 r.), legitymacja I. Kondrackiej wydana przez Polski Związek Łuczników dająca prawo noszenia odznaki łuczniczej (1950 r.), legitymacja I. Kondrackiej wydana przez Zrzeszenie Sportowe „Sparta” z okazji nadania odznaki zrzeszenia za wybitne osiągnięcia sportowe (1956 r.), legitymacja I. Kondrackiej wydana przez Zrzeszenie Sportowe „Ogniwo” z okazji nadania honorowej odznaki zrzeszenia (1954 r.) oraz notatnik z prywatnymi zapiskami. Zbiór uzupełniają dyplomy sportowe z lat 1950-1960 (ryc. 6). Większość z nich to dyplomy indywidualne I. Kondrackiej z łuczniczych zawodów regionalnych, międzyokręgowych oraz mistrzowskich, w tym dyplom za jedyne w karierze miejsce na podium z mistrzostw Polski we Wrocławiu. Są także dyplomy drużynowe dla KS „Pogoń” Szczecin oraz LZS Szczecin i uznaniowe za godne reprezentowanie ZS „Ogniwo”. W kolekcji znajduje się także dyplom wydany 1 września 1953 r. w Sztokholmie za zdobycie przez reprezentację Polski 1. miejsca w łuczniczym meczu korespondencyjnym¹⁷.

Druga grupa przekazu: sprzęt łuczniczy (łuk, strzały łucznicze, kołczan) oraz nagrody sportowe zostały wpisane do ksiąg inwentarzowych muzealiów historii oraz sztuki MAH w Stargardzie. W latach 50. XX w. PZŁucz. otrzymał dużą część angielskiego i szwedzkiego sprzętu łuczniczego¹⁸. Stanowiło to ważny moment w rozwoju organizacyjnym i sportowym polskiego łucznictwa. Być może łuk i strzały I. Kondrackiej, które zostały przekazane do MAH w Stargardzie pochodzą właśnie z tego przekazu. Osoba darująca ten sprzęt do zbiorów MAH w Stargardzie podaje inną tezę, jakoby mógł być on osobiście подарowany I. Kondrackiej przez J. Kurkowską-Spychajową, mieszkającą w Szwecji. Łuk¹⁹ (ryc. 7) został wyprodukowany przez szwedzką firmę Seefab (See Fabriks Aktiebolag) założoną w 1895 r., mającą siedzibę w Sandviken. W pierwszych dziesięcioleciach produkowała ona najpierw parasolki, potem rury. Patent na produkcję stalowego łuku uzyskała w 1937 r. W niedługim czasie firma stała się znanym producentem sprzętu łuczniczego na świecie. W latach 50. XX w. Seefab produkował duże ilości łuków oraz strzał, a także przyrządy sportowe m.in. do lekkiej atletyki²⁰. Przekazany łuk nazywa się Diana i przeznaczony jest dla kobiet. Jest on składany, posiada cięciwę z siodełkiem, ramiona w kolorze czerwonym są ze stali, rączka korkowa. Na ramieniu znajduje się naklejka z następującymi danymi: waga łuku 330 g, rozmiar: 25 cali, nr 1577. Strzały do łuku zostały wpisane w dwóch osobnych zestawach. Pierwszy zestaw strzał²¹ (ryc. 8) został wyprodukowany przez angielską firmę Accles & Pollock założoną w 1896 r. Od początku skupiła się ona na produkcji stalowych elementów, najpierw do rowerów, później podczas wojen światowych produkowała m.in. komponenty do samolotów. W 1947 r. w ofercie jej produktów sportowo-rekreacyjnych pojawił się sprzęt łuczniczy²². Jest to zestaw ośmiu strzał stalowych o długości 57,4 cm. Umieszczone są one w oryginalnym opakowaniu kartonowym w kolorze niebieskim. Strzały są ponumerowane i podpisane ręcznie: Irena Kondracka. Część strzały bliższa nasadce i lotkom ma kolor czerwony i dwa

¹⁷ Zawody sportowe odbywające się tego samego dnia, w tych samych konkurencjach, lecz w różnych lokalizacjach.

¹⁸ Twardowski 1992, 81.

¹⁹ Zbiory MAH w Stargardzie, nr inw. MS/H/2829.

²⁰ Guldsputet från Sandviken; Patenty.

²¹ Zbiory MAH w Stargardzie, nr inw. MS/H/2831.

²² Accles and Pollock, Tube Manufactures, Oldbury.

podwójne, niewielkie paski w kolorze kremowym. Między paskami znajduje się nazwa i logo firmy. Dalsza część łuku do grotu ma kolor stalowy. Drugi zestaw strzał (ryc. 9) o długości 61,8 cm został wyprodukowany przez firmę Seefab²³. Zawiera on oryginalne opakowanie kartonowe, a w nim sześć strzał stalowych podpisanych ręcznie: I. Kondracka. Część strzały z nasadką i lotką ma kolor czerwony oraz towarzyszące trzy kremowe paski, dwa węższe i jeden szerszy. Między węższym i szerszym kremowym paskiem znajdują się nazwa i logo firmy producenckiej. Z elementów wyposażenia osobistego łuczniczki do księgi inwentarzowej wpisany został kołczan skórzany²⁴ (niekompletny) (ryc. 10). Na jego obudowie znajduje się sześć wpiętych odznak, w tym odznaka: Zrzeszenie Sportowe Ogniwo, odznaka: Sparta, odznaka: Górską Odznaka Turystyczna - Polskie Towarzystwo Tatrzańskie (używana od 1935 r. do ok. 1951 r.), odznaka: SPO - Sprawny do Pracy i Obrony.

Uzupełnieniem kolekcji są nagrody sportowe. Wśród nich znajdują się medale oraz statuetka. Medale mają charakter nagrody, okolicznościowy i pamiątkowy, większość z nich dotyczy zawodów sportowych różnej rangi, począwszy od Mistrzostw Świata do zawodów regionalnych. Są to następujące krążki: medal: *Venuje Statni Vybor Pro Telesnou Vychovu A Sport Praha* (ryc. 11)²⁵; medal: *III Ogólnopolskie Zawody Łucznicze 1956/O Puchar Ziemi Lubuskiej w Gorzowie, 1956 r.* (ryc. 12)²⁶; medal: *Federation International de Tir A L'Arc, 1955/Helsinki/Grand Total/Ladies Team/III P* (ryc. 13)²⁷; medal: *Federation International de Tir A L'Arc, 1955/Helsinki/Short Dist/Ladies Team/III P* (ryc. 14)²⁸; medal: *Federation International de Tir A L'Arc, 1955/Helsinki/Long Dist/Ladies Team/III P* (ryc. 15)²⁹; medal: *XX/Łucznicze/ M.P./1956 r.* (ryc. 16)³⁰; medal: *XX/Łucznicze/M.P./1956 r.* (ryc. 17)³¹; medal: *XX/Łucznicze/ M.P./1956 r.* (ryc. 18)³²; medal: *Za/Wybitne/Osiągnięcia/Sportowe* (ryc. 19)³³; medal: *Za zasługi/W Rozwoju/Łucznictwa, 1927-1977 Polski Związek Łuczniczy* (ryc. 20)³⁴. Statuetka³⁵ (ryc. 21) przedstawiająca łuczniczka była nagrodą przechodnią Polskiego Związku Łuczniczego w zawodach o mistrzostwo Poznania w 1949 r.

Jest to pierwszy tak duży przekaz obiektów związanych z historią sportu do zbiorów MAH w Stargardzie. W całości dotyczy polskiego łucznictwa sportowego, w mniejszej części przedwojennego, w większej części powojennego. W tym jednym zbiorze, obok muzealiów związanych z rozpoznawalną w historii tej dyscypliny J. Kurkowską-Spychajową, jedną z najbardziej utytułowanych ówczesnie łuczniczek na świecie, znajdują się pamiątki łuczniczek odnoszących sukcesy na arenie krajowej M. Kondrackiej i I. Kondrackiej. Łączy je nie tylko uprawiana dyscyplina sportu ale i więzy rodzinne. W przypadku materiałów J. Kurkowskiej-Spychajowej warto dodać,

²³ Zbiory MAH w Stargardzie, nr inw. MS/H/2832.

²⁴ Zbiory MAH w Stargardzie, nr inw. MS/H/2830.

²⁵ Zbiory MAH w Stargardzie, nr inw. MS/H/2833.

²⁶ Zbiory MAH w Stargardzie, nr inw. MS/H/2834.

²⁷ Zbiory MAH w Stargardzie, nr inw. MS/H/2835.

²⁸ Zbiory MAH w Stargardzie, nr inw. MS/H/2836.

²⁹ Zbiory MAH w Stargardzie, nr inw. MS/H/2837.

³⁰ Zbiory MAH w Stargardzie, nr inw. MS/H/2838.

³¹ Zbiory MAH w Stargardzie, nr inw. MS/H/2839.

³² Zbiory MAH w Stargardzie, nr inw. MS/H/2840.

³³ Zbiory MAH w Stargardzie, nr inw. MS/H/2841.

³⁴ Zbiory MAH w Stargardzie, nr inw. MS/H/2842.

³⁵ Zbiory MAH w Stargardzie, nr inw. MS/S/1307.

że część trofeów przedwojennych przekazała ona w 1939 r. do dyspozycji Pożyczki Obrony Przeciwlotniczej, a po II wojnie światowej do obecnego Muzeum Sportu i Turystyki w Warszawie.

Bibliografia

ŹRÓDŁA

Archiwum Pamięci Świadców i Świadectw Historii (Archiwum Pamięci) – Muzeum Archeologiczno-Historyczne w Stargardzie

Relacje i Wspomnienia (RiW)

161 Irena Kondracka, Maria Kondracka, Janina Kurkowska-Spychajowa

LITERATURA

Chmiel A. 2017. Wychowanie fizyczne i sport w działalności Stowarzyszenia Rodzina Wojskowa w latach Drugiej Rzeczypospolitej. *Prace naukowe Akademii im. Jana Długosza w Częstochowie Kultura Fizyczna* 16 (2), 63-95.

Drozdek-Małołepsza T. 2016a. Przegląd Sportowy jako informator i propagator sportu kobiet w Polsce w roku olimpijskim (1936). *Prace naukowe Akademii im. Jana Długosza w Częstochowie Kultura Fizyczna* 15 (2), 45-61.

Drozdek-Małołepsza T. 2016b. Przegląd Sportowy jako informator i propagator sportu kobiet w Polsce w roku wybuchu II wojny światowej (1939). *Prace naukowe Akademii im. Jana Długosza w Częstochowie Kultura Fizyczna* 15 (4), 89-110.

Dziemianko Z. 2008. Kształtowanie postaw obywatelskich i patriotycznych przez polskie organizacje przysposobienia wojskowego w dwudziestoleciu międzywojennym. *Przegląd Naukowo-Metodyczny. Edukacja dla bezpieczeństwa* 1, 70-75.

Lipoński W. 2012. *Historia sportu na tle rozwoju kultury fizycznej*. Warszawa.

Łuczniactwo 2002. *Łuczniactwo. Teoria i praktyka szkolenia*. Warszawa.

PZŁ 2012. *Polski Związek Łuczniczy 1927-2012 (folder okolicznościowy)*. Warszawa.

Twardowski M. 1992. Zarys współczesnych kierunków szkolenia w sporcie łuczniczym. W: *Skuteczność metod nauczania – aktualny stan badań naukowych sportu łuczniczego. Materiały z Ogólnopolskiej Konferencji Poznań 20 listopada 1987*. Akademia Wychowania Fizycznego im. Eugeniusza Piaseckiego w Poznaniu Monografie 269. Poznań, 81-85.

Zarychta A. 1926. *Łuk i łuczniactwo*. Warszawa.

Zawiślański R. 1989. *50 lat sportu łuczniczego w Polsce*. Warszawa.

STRONY INTERNETOWE

Accles and Pollock, Tube Manufactures, Oldbury, [dostęp: 9 września 2017], <www.blackcountryhistory.org/collections/getrecord/GB146_BS-AP/>.

Guldspjutet från Sandviken, [dostęp: 9 września 2017], <www.arbetarbladet.se/allmant/guldspjutet-fran-sandviken>.

History of World Archery, [dostęp: 7 września 2017], <www.worldarchery.org/History-World-Archery>.

- Janina Kurkowska-Spychajowa (1901-1979). Sylwetka multimedalistki MŚ w łucznictwie, wielkiej patriotki i nieznannej legendy polskiego sportu, [dostęp: 9 września 2017], <www.historia.org.pl/2016/09/04/janina-kurkowska-spychajowa-1901-1979-sylwetka-multimedalistki-ms-w-lucznicwie-wielkiej-patriotki-i-nieznanej-legendy-polskiego-sportu/#identifler_5_59325>.
- Patenty, [dostęp: 9 września 2017], <www.google.ch/patents/US2073418?hl=pl>.
- Rada Uchodźstwa Polskiego OPON, [dostęp: 15 listopada 2017], <www.rup.opon.se>.
- Szwecja, [dostęp: 15 listopada 2017], <www.msz.gov.pl/pl/polityka_zagraniczna/europa/stosunki_z_panstwami_europy/szwecja?channel=www>.
- Taby zachować pamięć o ludziach i ich czynach, [dostęp: 15 listopada 2017], <www.polskakongressen.org/slowo/2005_05/0505_promemoria.html>.

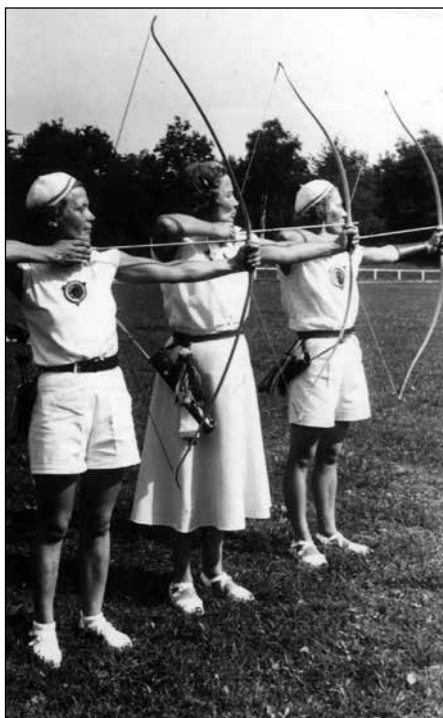
Ryc. 1. Janina Kurkowska-Spychajowa jako zawodniczka „Syreny” Warszawa. Zbiory MAH w Stargardzie, Archiwum Pamięci, RiW, 161

Ryc. 2. Pierwsza z prawej Maria Kondracka na XVIII Łuczniczych Mistrzostwach Polski we Wrocławiu, obok stoją od lewej Irena Kondracka i J. Kurkowska-Spychajowa, 1954 r. Zbiory MAH w Stargardzie, Archiwum Pamięci, RiW, 161

Ryc. 3. Irena Kondracka podczas XVIII Łuczniczych Mistrzostwach Polski we Wrocławiu, 1954 r.
Zbiory MAH w Stargardzie, Archiwum Pamięci, RiW, 161

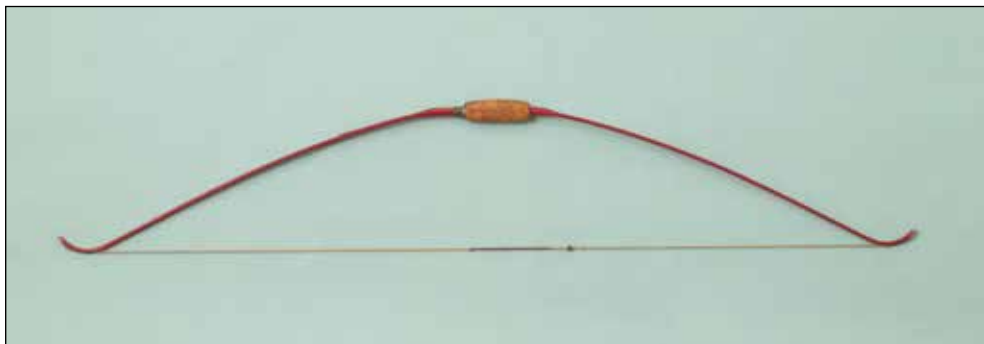
Ryc. 4. Wspólne pozowanie do zdjęcia, od lewej: I. Kondracka, J. Kurkowska-Spychajowa i M. Kondracka,
Wrocław 1954 r. Zbiory MAH w Stargardzie, Archiwum Pamięci, RiW, 161

Ryc. 5. J. Kurkowska-Spychajowa podczas odbywających się w Londynie Mistrzostwach Świata w Łucznictwie, 1938 r. Zbiory MAH w Stargardzie, Archiwum Pamięci, RiW, 161

Ryc. 6. Dyplom za zajęcie 2. miejsca w zawodach łuczniczych o Puchar Ziemi Lubuskiej dla I. Kondrackiej, 1954 r. Zbiory MAH w Stargardzie, Archiwum Pamięci, RiW, 161

Ryc. 7. Łuk firmy Seefab. Zbiory MAH w Stargardzie, nr inw. MS/H/2829.
Fot. J. Rusnok, MAH w Stargardzie

Ryc. 8. Zestaw strzał luczniczych firmy Aclless & Pollock. Zbiory MAH w Stargardzie, nr inw. MS/H/2831.
Fot. J. Rusnok, MAH w Stargardzie

Ryc. 9. Zestaw strzał luczniczych firmy Seefab. Zbiory MAH w Stargardzie, nr inw. MS/H/2832.
Fot. J. Rusnok, MAH w Stargardzie

Ryc. 10. Kolczan na strzały łucznicze. Zbiory MAH w Stargardzie, nr inw. MS/H/2830.
Fot. J. Rusnok, MAH w Stargardzie

Ryc. 11. Awers i rewers medalu: VENUJE STATNI VYBOR PRO TELESNOU VYCHOVU A SPORT PRAHA.
Zbiory MAH w Stargardzie, nr inw. MS/H/2833

Ryc. 12. Awers i rewers medalu: III OGÓLNOPOLSKIE ZAWODY ŁUCZNICZE 1956/O PUCHAR ZIEMI LUBUSKIEJ W GORZOWIE, 1956 r. Zbiory MAH w Stargardzie, nr inw. MS/H/2834

Ryc. 13. Awers i rewers medalu: FEDERATION INTERNATIONALE DE TIR A L'ARC, 1955/HELSINKI/ GRAND TOTAL/LADIES TEAM/III P. Zbiory MAH w Stargardzie, nr inw. MS/H/2835

Ryc. 14. Awers i rewers medalu: FEDERATION INTERNATIONALE DE TIR A L'ARC, 1955/HELSINKI/ SHORT DIST/LADIES TEAM/III P. Zbiory MAH w Stargardzie, nr inw. MS/H/2836

Ryc. 15. Awers i rewers medalu: *FEDERATION INTERNATIONALE DE TIR A L'ARC, 1955/HELSINKI/ LONG DIST/LADIES TEAM/III P.* Zbiory MAH w Stargardzie, nr inw. MS/H/2837

Ryc. 16. Awers i rewers medalu: *XX/Lucznice/M.P./1956 r.* Zbiory MAH w Stargardzie, nr inw. MS/H/2838

Ryc. 17. Awers i rewers medalu: *XX/Lucznice/M.P./1956 r.* Zbiory MAH w Stargardzie, nr inw. MS/H/2839

Ryc. 18. Awers i rewers medalu: XX/Łucznice/M.P./1956 r. Zbiory MAH w Stargardzie, nr inw. MS/H/2840

Ryc. 19. Awers i rewers medalu: ZA/WYBITNE/OSIĄGNIĘCIA/SPORTOWE. Zbiory MAH w Stargardzie, nr inw. MS/H/2841

Ryc. 20. Awers i rewers medalu: ZA ZASŁUGI W ROZWOJU ŁUCZNICTWA, 1927-1977 POLSKI ZWIĄZEK ŁUCZNICZY. Zbiory MAH w Stargardzie, nr inw. MS/H/2842

Ryc. 21. Statuetka. Zbiory MAH w Stargardzie, nr inw. MS/S/1307. Fot. J. Rusnok, MAH w Stargardzie